

РЕШЕНИЕ

№ 21273

гр. София, 20.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДС

Миро

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разглежда дело номер **1474** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208- чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Началник на отдел „Оперативни дейности“-С., ГДФК – ЦУ на НАП, юрк. при ТД на НАП С., пълномощно № 1342/23.09.2022 г., срещу Решение № 4841/06.11.2024 г., постановено по НАХД № 10114/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 93 състав.

В касационната жалба се твърди незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на атакуваното решение. Излагат се доводи, че както АУАН, така и НП, съдържат изискуемите реквизити, включително описание на нарушението. Искане се отмяна на решението и постановяване на друго, с което да бъде потвърдено процесното НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, представлява от юрк. Г., който поддържа жалбата, която поддържа жалбата. Моли, същата да бъде уважена по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на ответника.

Ответникът – „АНИРАМ“ ЕООД, редовно призован, представлява се от адв. С., който оспорва касационната жалба. В представени писмени бележки от 22.05.2025 г. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на разниски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд – София - град, XIX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С атакуваното решение СРС е отменил Наказателно постановление /НП/ № 771653-F765082/28.05.2024 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ към ТД на НАП С., с което за извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, НА „АНИРАМ“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 03.04.2024г. при проверка, инспектор по приходите в ЦУ на НАП, извършил покупка от електронен сайт <https://am-kirilova.com> //, стопанисван от ж-ля „АНИРАМ“ ЕООД на един брой свещ за успех с обща стойност 35 лева. Плащането било осъществено с чрез дебитна карта, чрез банков превод по обявена сметка на сайта. Представен бил имейл за обратна информация на дружеството за поръчката и процеса на доставка, на който било получено „Потвърждение за онлайн покупка“ №000054 и „Фактура“ съдържаща: Дата, номер на фактура, наименование на дружество, адрес, данни за получател, количество и стойност по видове закупени стоки/услуги, единична цена, обща сума за плащане и начин/и на плащане. Поради това, че не бил издаден електронен касов бон проверяващите приели, че дружеството е извършило нарушение на чл. 118, ал.1 от ЗДДС. Резултатите от проверката били обективирани в Протокол за извършена проверка КД184 №0159893/24.04.2024г. Съставен бил и Протокол КД73 сер. АА № 1810624/16.04.2024г. , в който било отразено, че в офиса на „Е.“ се намира пратката, която била поръчана.

Поради това на „АНИРАМ“ ЕООД е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F765082, а въз основа на акта е издадено процесното НП.

За да отмени НП, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение. Констатирал е, че АУАН и НП не отговарят на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57, тъй като не сочат съставомерни елементи от обективна страна на нарушението.

Така постановеното решение е правилно.

В НП е посочено, че нарушението е извършено на 03.04.2024 г.. Посочено е, че нарушението е установено на 03.04.2024 г. при извършена контролна покупка от електронен сайт <https://ani-kirilova.com>. За извършване на проверката е съставен Протокол №0159893/24.04.2024г. и Протокол КД73 сер. АА № 1810624/16.04.2024г., но в случая датата на техните установявания не е идентична с датата на извършването. Всъщност 03.04.2024г. е датата, сочена на която да е извършена контролната покупка, като се сочи плащане с дебитна карта. В действителност обаче, плащането е извършено не през платформа, а чрез банков превод. Описано е извършването на проверката и дата на която

се състояла същата, но в акта не са налице елементи от фактическа страна, като посочване на дата и място на извършване на нарушението, не е посочена дата на издаване на фактурата, която се сочи в НП, номер на фактурата и пр.

Непосочването или неправилното посочване на датата на административното нарушение е съществен порок на НП, обуславящ отмяната му само на това основание. Императивната разпоредба на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН е установена като гаранция едновременно за законосъобразно упражняване на предоставената административнонаказателна власт от органа и за упражняване правото на защита на нарушителя.

Следва да се отбележи, че е налице подадена декларация от А. К. – управител на „АНИРАМ“ ЕООД от 24.04.2024 г., в която е посочено, че начинът за извършване на плащанията по поръчки е само по банков път. По делото се установява поръчка на стоката чрез сайта <https://ani-kirilova.com>, стопанисван от дружеството.

Разпоредбата на чл. 3 от НАРЕДБА № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин гласи, че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУ ТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги, какъвто е процесния случай.

Предвид установените факти и наличните доказателства по делото, настоящия състав се солидализира с изложеното от СРС за липсва на отразяване на съществени елементи от обективна страна на процесното нарушение.

Съдържанието на АУАН и НП е дефинирано по закон и не поставя под съмнение необходимостта от ясно и точно описание на реквизита по чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, като е недопустимо неговото установяване по тълкувателен път. Съдът не разполага с правомощието да внесе съществено изменение в обстоятелствената част на нарушението. В случая наказанието е наложено именно поради неизпълнение на задължение в указан срок.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, вр.чл.218, ал.2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, дължимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Предложената от СРС аргументация е съответна на фактическите установявания по делото. Поради това, касационната инстанция намира за ненужно да я преповтаря, като на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение.

По изложените съображения, оспореното решение се оставя в сила.

При този изход на спора основателно е искането на ответника за заплащане на разноси по делото в размер на 500 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение за защита пред касационната инстанция. Договореното и платено адвокатско възнаграждение е под минималния размер и съответства на фактическата и правна сложност на делото, поради което възражението на касатора за неговата прекомерност е неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIX касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4841/06.11.2024 г., постановено по НАХД № 10114/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93 състав.

ОСЪЖДА ТД на НАП-С. да заплати на „АНИРАМ“ ЕООД , ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 500 /петстотин/ лева, разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.